

80 Pièce
INDO-CHINOIS
1132

喝 沙 漠

HÁT-XA-MAC

XUẤT BẢN TẠI

LIÊU VĂN HIỆU

HANOI - 57 Phố Hàng Gai 57 - HANOI

IN LẦN THỨ NĂM

Người xuất bản giữ bản quyền

Giá bán: 0\$05

IN TẠI NHÀ IN THỰC NGHIỆP

83 Phố Hàng Gai 83

HANOI

Pièce

8° Indoch

1132

1132

HÁT XA-MẠC

Bài mong chồng đi lính

Anh Quyền ơi ! Anh em ta gặp cảnh ba đào.
Đem thân năm trước, anh phải dẫn mình vào gánh
việc binh lương
Tài giai hồ thi bốn phương
Em đây là phận gái biết nương chốn nào ?
Anh Quyền ơi ! Đêm thâu em ngồi chốn buồng đào
Bên tình bên hiếu em biết lo sao bây giờ.
Em nhác trông ra giếng nhật sao mờ.
Đường trần anh đi mãi biết bao giờ mới tới nơi
Anh Quyền ơi ! Em trông ra mù mịt phương giờ;
Nhạn Nam yển Bắc em ngỏ mấy lời cho đỡ sầu thương
Em bấm đốt ngón tay đã một năm trường
Tin thưa nhận vắng em biết tỏ tường ra sao
Anh Quyền ơi ! ngảy thơ chút phận má đào
Tam tông tứ đức em biết lo sao cho thành
Anh mắng vui về cuộc lợi danh
Biết rằng có được công thành hay không ?
Anh Quyền ơi ! Nam nhi tử hải tang hồng
Em đây phận gái chỉ chịu nổi phòng không một mình
Anh ơi ! cùng nhau nguyện ước ba sinh
Nợ nước anh giả nợ tình anh cứ làm lơ
Anh Quyền ơi ! thân em phận mỏng như tờ
Non cao bể rộng bây giờ em biết kêu ai
Tủi duyên nước mắt em cứ tuôn giải
Đặt mình vào buổi bán khai lại nức cười

Anh Quyền ơi ! Kể từ khi anh sang đất nước người
Trăm cay nghìn đắng việc đời em phải gánh qua
Mong anh chóng giở lại nhà
Con thơ vợ gái bố già đã cậy có anh
Ham chi cái cuộc công danh !

Bài gửi thư cho chồng đi lính

Anh Quyền ơi ! Lúc đêm thâu em viết bức thư này
Trúc anh mọi sự được hay trong chốn binh trường
Kể từ khi anh em ta xa cách đôi đường
Nửa thương nửa nhớ nghĩ đến cái can trường em
lại quặn đau
Anh Quyền ơi ! Chải qua một cuộc bể dâu,
Những điều em trông thấy nghĩ mà đau đớn lòng
Anh thì nay Bắc lại mai Đông
Tứ hải tang bồng em biết cậy ai
Anh Quyền ơi ! Thế nào anh tỏ lại một hai :
Ở nhà em luống những lệ giải năm canh
Anh mải vui về cuộc công danh
Sao cho toại trí công thành anh mới được vui
Anh Quyền ơi ! Em đây luống những ngậm ngùi
Đêm năm canh ngày 6 khắc em chẳng được vui
lúc nào
Em hồ sinh ra là phận má đào
Tam tòng phải gánh, em biết sao bây giờ
Anh Quyền ơi ! đức song thân em vẫn phụng thờ
Đứa con còn gái nó vẫn âm ờ ra ý nhớ mong
Thôi xin anh xếp gánh tang bồng
Đem thân nay bắc mai đông làm gì,
Nên chẳng xét tấm tình si.

Bài chồng đi lính gửi về cho vợ

Này em ơi ! Anh tiếp được thư em, anh vội giả lời
Trúc trong gia quyến điều thời bình yên.

Khuyên em giữ phận thuyền duyên,
Vắng anh em chớ có phiền điều chi,

Này em ơi ! Rồi ra sum họp có kỳ,

Lo gì cái chuyện đi về ! Ới hỡi em ơi !

Còn non, còn nước, còn giờ,

Còn anh, anh phải giả nợ đời cho xong,

Này em ơi ! Anh hãy còn tàu bắc bốn đông,

Cái gánh tang bồng anh chữa xếp được ngay,

Anh gửi cho em cái bức thư này.

Mong trong gia sự em chịu khó đỡ thay cho anh cùng

Này em ơi ! Anh cũng biết em sinh là phận má hồng

Đêm ngày chịu nổi phòng không nghĩ cũng bức mình

Anh đây nào phải kẻ vô tình :

Nhưng mà lo đèn nợ nước đến cái thân mình cũng
chẳng tiếc chi,

Này em ơi ! Anh cũng mong đoàn tụ có kỳ,

Để em khỏi nỗi năn nì thở than,

Bao giờ anh được vạn sự giai toàn,

Bấy giờ đôi ta sẽ được an nhàn tẩm thân

Này em ơi ! Nghĩ đến em anh cũng tần ngần,

Năm thương mười nhớ chốn dặm phần anh biết
tính sao,

Đức song thân nhờ em phụng dưỡng mới nao,

Còn dựa con em đèn tập cho được lên mặt anh
hào mai sau,

Yêu nhau xin nhớ nhời nhau,

Bài khuyên chồng sắp đi giậy học

Anh Giáo ơi, đời ta sinh đã gặp thời,
Nhờ ơn bác mẹ anh được dùi mài về nghiệp văn
chương.

Áng thanh-vân anh đã chiếm được nửa đường
Nay mai anh lại phải ra trường rất riu đàn em.

Anh giáo ơi, Khuyên anh ra sức đúc rèn,
Mai sau để chúng được đua chen với đời.

Trông năm châu còn thẹn với người.

Chỉ vì ta sẵn tính lười là thói tập quen.

Anh giáo ơi, Khuyên anh dậy dỗ lấy đàn em.

Sao cho khỏi tiếng ngu hèn như xưa :

Bao nhiêu nét sấu anh phải ngăn ngừa.

Để cho bớt số hạng người thừa ở xã-hội Việt-Nam

Anh giáo ơi, Nhờ ơn nhà nước bảo ban.

Dần dần tiến bộ ta sẽ được bước lên đàn Văn-minh
Khuyên anh làm hết phận mình.

Rồi ra ta sẽ được hiển vinh có ngày.

Sao cho sừng tiếng làm thầy..

Bài chồng đáp lại

Nay em ơi, Anh nghe em nói bấy nhiều nhời,

Mừng thầm anh chắc đã được người tri-âm,

Bấy lâu nay anh vẫn âm thầm,

Miệt mài đèn sách để mà tầm lấy chút công danh.

Này em ơi : Bây giờ anh cũng tạm gọi là thành :

Rất đàn em mà dậy dỗ cũng mong nó được đua
ganh với đời,

Chốc là hai mươi mấy năm giờ,

Bây giờ việc đời anh mới phải gánh mang.
 Nay em ơi, Anh chỉ lo thêm thẹn với giang san.
 Đưa đường chỉ nối nào phải cái việc nhẹ nhàng
 cho dàu.

Nhỡ ra sa xuống hố sâu.
 Một đàn con dại biết dàu mà lần,
 Nay em ơi, Hóa cho nên anh cũng tần ngần.
 Lo sao dậy dỗ mười phần không đến nỗi lạc sai.
 Anh cũng mong chóng được đến Vũ-Đài
 Xem trong thế giới còn ai hơn mình,
 Nay em ơi, Nhờ ơn quý-quốc nghĩ đến tình,
 Thế nào là chẳng quang vinh có ngày.
 Việc nhà khuyên em gánh vác đỡ thay.
 Để anh khỏi phải đêm ngày lo toan.
 Sao cho nổi tiếng gái ngoan.

Chị khuyên em chăm học

Nay em ơi, Khuyên em cố chí học hành.
 Mai sau đủ sức để đua ganh với đời.
 Chớ nên bắt chước những kẻ ham chơi.
 Rồi sau để tiếng cho đời cười chê.
 Nay em ơi ! Hay gì tửu sắc lê bề,
 Những sự hại khác em cũng chớ nên nê chân vào
 Em nên tập chí thanh cao,
 Giờ nào rồi giáo em đọc báo xem văn.
 Nay em ơi, Mong cho tri thức nó mở dần.
 Mai ngày khỏi thẹn với quốc dân sau này,
 Em nên học tập đêm ngày
 Cho hả lòng ông thầy dậy dỗ các em.

Này em ơi ! Chớ nên biếng nhác mà hèn
Đã hèn thời khó đua chen với người
Đã sinh tai mắt ở trên đời,
Sao cho bốn bề đều thời nức danh
Này em ơi, Bấy giờ sự nghiệp đã được thành,
Tài giải cốt để bia danh đời đời
Trông 5 châu ta theo đuổi kịp người,
Dân dầu nước mạnh điều thời nhờ ở sự học trăm
Khuyên em cố trí mấy năm

Thiếu nữ hoài xuân

6 giờ chợp tối hôm qua.
Em ngồi ngơ ngẩn ngơ vì tình,
7 giờ em nghĩ một mình,
Thà như một khối vô tình thì thôi
8 giờ luống những bồi hồi
Năm không yên giấc phải gượng ngồi thở than
9 giờ lệ ứa chứa chan
Đeo chi cái kiếp hồng nhan ở đời.
10 giờ nghĩ ngợi đầy vơi.
Nghĩ đi nghĩ lại như khơi mối sầu.
11 giờ nghĩ truyện đau đau.
Biết ai là kẻ gieo cầu cho cân.
12 giờ trong giấc lặn ngụp
Lấy ai sửa túi nâng khăn được thành.
1 giờ túi phận hồ danh.
Nghĩ chữ sinh thành gia những chứa chan
2 giờ hết thở lại than,
Biết rằng duyên số có được chu toàn cho chăng.

3 giờ trông đã lặn giăng,
Mong cho nguyệt-lão xích-thăng xe giây,
4 giờ trách cái thân này
Kém nhan, kém sắc cho dày vô duyên,
5 giờ em nghĩ kém đồng tiền.
Nên tình chắc chớ nên duyên bẽ bàng,
6 giờ trong dạ bàng hoàng,
Vùng đông đã mọc chưa tan khối sầu
Nghĩ mà kinh cuộc bể dâu,
Trong gia em sầu em biết tỏ cùng ai.
Này thức lâu em mới biết đêm dài.
Ba vạn sáu nghìn ngày có là bao

Bài khuyên vợ

Em ơi ! Đời người được mấy gang tay,
Chẳng nên bỏ thắt đêm ngày làm chi,
Cốt sao phu xường phụ tùy,
Trong nhà êm ấm vậy thì là hay .
Em ơi ! Anh khuyên em có mấy nhời này,
Xin em chịu khó đỡ thay anh được yên lòng
Chữ rằng nữ hữu tam tông,
Con hiền dầu thảo, thế cũng hả lòng mẹ cha .
Bao nhiêu việc sử chỉ trong nhà,
Anh em chú bác đều là thịt xương
Bề trên ta phải kính nhường,
Còn như bề dưới ta thường mến nhau,
Tục ngữ rằng : Máu chảy ruột đau.
Chớ nên ăn ở để cho nhau mất lòng.
Sao cho thành ngữ được trong.

Người trên kẻ dưới một lòng kính khen
 Chớ nên rước sự đua chen
 Chớ nên để tiếng ngu hèn vào thân
 Chớ nên cậy phú khinh bần.
 Chớ nên kiêu ngạo mười phần để người.
 Họ hàng làng nước chề cười.
 Rằng con người ấy là người đong đưa
 Em ơi, Đạo cha ta phải kính nghĩa mẹ ta phải thờ
 Trong nhà êm ấm điều nhờ ở cái trí em
 Ở sao cho người thế người khen.

Tự tình

Nay mẹ ơi, tôi trông thấy mẹ tôi những muốn chào
 Sợ rằng, Môi hở gió vào lạnh răng
 Nên chẳng tôi nhờ sợi xích-thắt
 Để tôi mấy mẹ duyên dang thuận duyên
 Nay cậu ơi, nghe nhời cậu nói tôi lại thêm phiền
 Như tôi còn có tưởng duyên là gì
 Cảm tình cậu đã tương tri
 Vậy nên tôi phải phân thì mấy câu
 Nay mẹ ơi, thế là như ý sở cầu
 Cho bỏ những lúc bấy lâu dẫu thăm
 Tri-âm đã gặp tri-âm
 Thời xin kết nghĩa sắt cầm từ đây
 Nay cậu ơi, em nghe cậu nói em đẹp ý thay
 Nhưng mà cậu phải hỏi đến thầy mẹ em
 Sự hôn nhân nào phải nhỏ nhen
 Sao cho chính đáng mới nên vợ chồng

CHUNG

CÁO BẠCH

Kính trình các quý khách biết cho rằng :
Hiệu Liễu-Văn chúng tôi có nhận in giấy ta
đủ các thứ như : kinh, thẻ, truyện, sổ sách
v. v. và có khắc đủ cả dấu đồng, dấu gỗ, bản
in, cùng các thứ khác nữa, làm tốt, giá lĩnh
phải chăng. Quý-khách quang cố, bản-hiệu
lấy làm thâm tạ.

Ngài nào ở xa muốn cần dùng giấy giấy
hay kiểu mẫu về, bản-hiệu xin hoàn-nghênh
và cảm tạ vô cùng.

Cần bạch

LIÊU-VĂN HIÊU

Imprimeur graveur

57 Phố Hàng Gai — 57

HÀ NỘI